

Dagfinn skal í næstum framføra fyri spaniólum

Dagfinn á konsertferð í Spania

ROCKBÓLKURIN **FATE** SKAL **SPÆLA** SEKS
KONSERTIR Í SPANIA Í **APRÍL** MÁNAÐI

TÓNLEIKUR

Eyðun Klakstein
eydun@sosialurin.fo

Danski rockbólkurin Fate, sum hefur sangara úr Funningsfirði, skal í apríl mánaði á konsertferð har norðuri í Spania.

Dagfinn Joensen hefur seinnu árin verið sangari í Fate, sum annars hevði sína stórtíð í 80'unum. Seinnu árin hefur rockbólkurin aftur verið virkin við framføru og útgávum – tann seinasta kom í november.

– Tann bookarin, sum vit nú arbeiða saman við, er búsitandi í Spania, og hann hefur arbeitt eina tíð við at fáa hesa konsertferðina í lag, sigur Dagfinn Joensen.

Higartil standa seks konsetir á skránni, og tær verða hildnar í Coruña og Pontevedra – tveir býir í útnýðringspartinum av Spania.

Týskland og Sveis

Fate gav í november út fløguna »If Not For The Devil«, og útgávan hefur fingið sera góð ummæli í rocktíðarritum og á ymiskum heimasíðum.

Fate hefur hava fleiri framførsur síðani útgávuna, og í næstum gongur leiðin so til Spania at spæla.

– Vit arbeiða eisini við at gera nakrar konsertir í Týsklandi og Sveis, men tað verður helst ein konsertferð, sum vit gera seinni í ár, sigur Dagfinn Joensen.

Konsertirnar hjá Fate í Spania verða hildnar í døgnum frá 15. apríl til 20 apríl.

Sigurd Poulsen, stjóri á Hagstovuni

So segði hann...

– Eg rokni við, at tað eru fleiri, sum eru bilsin av, at búskapurin higartil er komin so mikið snikka-leysur burtur úr handelsboykottinum hjá ES

KLUMMAN

Inna
Törnroos

Januar – í dag byrjar restin av mínum lívi

Er tú eisini ein av teimum, sum hefur stórar ætlanir fyri 2014?

Nú skulu kiloini rapa av tær, jogging-skógvarnir, sum standa so blankir og bíða, skulu út at roynast, og boppurnar kleimast inn í ein lítlan topp, áðrenn tú fert avstað.

Eg veit, hvussu tað er, tí eg eri júst ein slik, sum planleggur tað heilt stóra, men har ætlanin mangan brestur.

Í fjør var tað sama skil sum altíð hjá mær – tá 15 januar var farin afturum, var hugurin at venja eisini farin.

Vendingin kom, tá ein starvsfelagi lokkaði meg við at renna saman við nøkrum øðrum frá arbeiðnum. Eg hevði als ongan hug at renna tivandi undir liðuni á stjóranum, men lovaði at geva tí eina roynd. Og tú kanst siga, hvat tú vilt um bólkatrýst, men viðhvørt er tað gott. Síðani hasa fyrstu ferðina havi eg verið við næstan hvønn mikudag – og nú tivi eg ikki líka illa sum í byrjanini.

Hóast eg nú venji regluliga, so er tað tíanverri ikki so, at kiloini eru vorðin so nógv færri. Er tað nakað, eg havi lært av hesum árinum, er tað, at sannleikin – venjing er 20 prosent og maturin 80 prosent, tá ein skal tapa seg – passar væl – og tíverri skal kanska sigast.

So avbjóðingin í 2014 er at eta eitt sindur betri. Bara eitt sindur, tí um eg taki alt vekk, sum smakkar væl, er tað heilt víst, at eg mis-eydnist!

Bløð og bloggar eru sprenfull av góðum ráðum til tað heilt stóra, men eg lurti ikki longur, tí eg veit, at mín kroppur ikki dámar, tá eg fari upp á pulvurkur ella tomat-suppurkur (tveir av nógvum royndum kurum) – mín kroppur vil, at vit taka tað róligt og dámar ikki, tá eg geri ov skjótt av.

So nú fáa vit at síggja, hvat 2014 verður fyri ár. Vónandi frískt, sterkt og kanska eitt sindur klænri.

